

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyní **1/ J. F.**, bývajúcej v B., **2/ Mgr. M. J.**, bývajúcej v D., **3/ JUDr. D. K.**, bývajúcej v P., **4/ MVDr. M. K.**, bývajúcej v T., **5/ V. K.**, bývajúcej v B., všetky zastúpené JUDr. S. B., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ A., s.r.o. Č.Č.**, so sídlom v Č., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou S. – Š., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., **2/ S. – D., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného Mgr. M. H., advokátom so sídlom v Ž., **3/ Slovenská republika – Slovenský pozemkový fond**, so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 36, IČO: 17 335 345, **4/ L. M.**, bývajúcej v D., **5/ J. P.**, zastúpeného Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 36, IČO: 17 335 345, **6/ N. P.**, bývajúcej v X. H., **7/ J. M.**, bývajúcej v T., **8/ M. H.**, zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 36, IČO: 17 335 345, **o ochranu vlastníckeho práva a iné**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 31/2010, o dovolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2014 sp. zn. 6 Co 866/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalobkyniam 1/ až 5/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyne 1/ až 5/ sa žalobou pôvodne domáhali ochrany vlastníckeho práva z dôvodu neoprávnene postavenej stavby – strednotlakového plynovodu Č.Č. – V. a asfaltovej cesty na pozemkoch v ich vlastníctve. Po vypracovaní znaleckého posudku znalcom Ing. J. P. č. 9/2012 z 22. júla 2012 podali návrh na zmenu žalobného petitu, ktorý Okresný súd Trenčín pripustil uznesením z 27. februára 2013 č.k. 14 C 31/2010-249, podľa ktorého žiadali, aby súd prvého stupňa rozhodol nasledovne: I. Určuje sa voči žalovanému 3/, že pozemky v katastrálnom území Č.Č., okres I., ktoré sú špecifikované geometrickým plánom č. 9/2012 vyhotoviteľom Ing. J. P., ktorý úradne overila Správa katastra I., pod č. 274/2012 z 25. júla

2012 ako novoutvorené parcely č. C.C. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C.C. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C.-. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C.X. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², C. - trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², sú vlastníctvom žalobkyne 1/ v podiele 1/2, žalobkyne 2/ v podiele 1/8 a žalovanej 4/ v podiele 3/8, II. Žalovaní 1/ a 2/ sú na vlastné náklady povinní odstrániť stavbu strednotlakového plynovodu Č.Č. - V., pozostávajúcu z potrubia s armatúrami, chráničiek, výstražných fólií, orientačných stĺpikov a orientačných tabuliek, z pozemkov v katastrálnom území Č.Č., ktoré sú zamerané geometrickým plánom č. 9/2012 vyhotoviteľa Ing. J. P., ktorý úradne overila Správa katastra I., pod č. 274/2012 z 25. júla 2012, ako parcely č. C.C., C., C., C., C., C.X. a následne dotknutý povrch pozemkov vyrovnať s ostatným terénom, skypriť a zatrávniť lúčnou zmesou a v budúcnosti sa zdržať zásahov do vlastníckeho práva žalobkýň terénnymi a stavebnými prácami, a III. Žalovaná 1/ je povinná na vlastné náklady odstrániť následky ňou vykonávaných terénnych a stavebných prác pri realizácii stavby účelovej komunikácie Č.Č. .V., čiže odstrániť asfaltový povrch, navožený a uvalcovaný štrk a makadam z pozemkov v katastrálnom území Č.Č., ktoré sú zamerané geometrickým plánom č. 9/2012 vyhotoviteľa Ing. J. P., ktorý úradne overila Správa katastra I., pod č. 274/2012 z 25. júla 2012, ako parcely č. C., C., C., C., C.C., C., C., C., C., C., a následne terénnymi prácami dotknutý povrch pozemkov vyrovnať s ostatným terénom, skypriť a zatrávniť lúčnou zmesou a v budúcnosti sa zdržať zásahov do vlastníckeho práva žalobkýň terénnymi a stavebnými prácami.

Okresný súd Trenčín na návrh žalovanej 1/ uznesením zo 4. septembra 2013 č.k. 14 C 31/2010-282 prerušil konanie až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 218/2008. Pri rozhodovaní vychádzal z § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a uviedol, že na Okresnom súde Trenčín prebieha iné konanie vedené pod sp. zn. 14 C 218/2008 medzi žalovaným 3/ proti žalobkyňi 1/ o určenie vlastníckeho práva k pozemkom parcela č. C.C., X., X., X., X., odčlenené od pozemku parcela č. C. a X., ktoré vznikli z pôvodného pozemku registra „E“ parcela č. X. v katastrálnom území Č.Č.. Z uvedeného spisu je zrejmé, že žalobkyňa 1/ si dala osvedčiť pozemky, o ktorých žalovaný 3/ tvrdí, že sú jeho vlastníctvom, pretože ide o neknihovanú parcelu. Konanie vo veci sp. zn. 14 C 218/2008 o určenie vlastníckeho práva k označeným pozemkom má zásadný vplyv na to, cez ktoré pozemky a v koho vlastníctve vedie sporný plynovod a asfaltová cesta. Keďže otázka riešená v konaní sp. zn. 14 C 218/2008 má zásadný význam aj pre rozhodnutie súdu

v predmetnej veci (t.j. vo veci sp. zn. 14 C 31/2010), súd prvého stupňa toto konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušil až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 218/2008.

Na odvolanie žalobkýň 1/ až 5/ Krajský súd v Trenčíne uznesením z 29. januára 2014 sp. zn. 6 Co 866/2013 zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh na prerušenie konania zamietol. Zmenu rozhodnutia odôvodnil tým, že účastníci konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 218/2008 sú účastníkmi konania aj v preskúmvanej veci (t.j. vedenej pod sp. zn. 14 C 31/2010) a tieto konania prebiehajú pred totožnou zákonnou sudkyňou. Z hľadiska ich predmetu je nesporné, že tieto konania spolu skutkovo úzko súvisia a z hľadiska vlastníckych nárokov uplatnených v týchto konaniach, javí sa ako dôvodné preskúmanie vlastníckeho práva k pôvodnej KNE parcele č. X. v katastrálnom území Č.Č., za účelom vyriešenia vlastníckych nárokov účastníkov v oboch konaniach. Z hľadiska účelnosti a hospodárnosti tohto konania, keďže v konaní pod sp. zn. 14 C 218/2008 sa nerieši žiadna otázka, ktorú by súd prejudiciálne nemohol riešiť v tomto konaní, resp. jej riešenie vzhľadom na vznesené námietky žalovaných 1/ a 3/ nutne musí byť aj predmetom tohto konania, nie je podľa názoru odvolacieho súdu relevantný dôvod na prerušenie tohto konania, pretože súd prvého stupňa môže zvoliť účinnejší a hospodárnejší procesný postup v konaní, ktorým je spojenie dotknutých vecí na spoločné konanie v zmysle § 112 ods. 1 O.s.p.

Uznesenie krajského súdu napadla žalovaná 1/ dovolaním z dôvodu, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočíva v nedostatku riadneho odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, pričom odvolací súd dostatočne a presvedčivo neuviedol všetky argumenty, prečo považuje svoje rozhodnutie za zákonné. S odvolaním sa na judikatúru konštatovala, že súd musí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, čo v danom prípade odvolací súd neučinil. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci uviedla, že v danom prípade sa súd nemôže zaoberať určením vlastníckeho práva, keďže sa ním zaoberá súd v inom konaní a nemôže otázku vlastníctva riešiť ako prejudiciálnu otázku. Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď konanie prerušil do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14C 218/2008, keďže pôvodný pozemok registra „E“ parcela číslo X. v katastrálnom území Č.Č., z ktorého vznikli pozemky parcelné číslo C., X. a X. mal úplne

iný priebeh hranice, ako si žalobkyňa 1/ nechala osvedčiť na základe notárskej zápisnice z 13. novembra 1998 sp. zn. N 512/98, Nz 495/98. Ďalej namietala, že v prípade, ak žalovaný 3/ bude úspešný voči žalobkyni 1/ v právnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 218/2008, potom žalobkyne 1/ až 5/ nemôžu byť úspešné v predmetnom konaní v časti o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a taktiež v časti o priebehu plynovodu a účelovej komunikácie, nakoľko plynovod i účelová komunikácia neprechádzajú cez ich pozemky. Poukázala tiež na to, že výrok rozsudku v časti o určenie vlastníckeho práva v prospech žalovanej 4/ voči žalovanému 3/ právne neobstojí, keďže žalovaná 4/ vystupuje na strane žalovaných a nemôže sa v tomto procesnom postavení domáhať určenia vlastníckeho práva k predmetu sporu voči žalovanému 3/. Z uvedených dôvodov žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť.

Žalobkyne 1/ až 5/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovanej 1/ uviedli, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 218/2008 sa nerieši otázka, ktorá by bola podstatná pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Správny je preto názor odvolacieho súdu, že prerušenie konania je vo vzťahu k preskúmvanej veci nevhodný procesný postup súdu prvého stupňa, nakoľko nie je nevyhnutný. Z hľadiska negatívnych dopadov, ktoré využitie tohto procesného inštitútu so sebou prináša, je potrebné zväžiť z hľadiska účelnosti, vhodnosti a hospodárnosti konania také procesné opatrenie, ktoré by čo možno najviac eliminovalo oddialenie súdneho rozhodnutia v danej veci. Stotožnili sa preto s názorom odvolacieho súdu, že takýmto postupom by bolo v zmysle § 112 ods. 1 O.s.p. spojenie oboch vecí na spoločné konanie. Odvolací súd vec správne právne posúdil, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Navrhli preto dovolanie žalovanej 1/ zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorá je zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je dovolanie prípustné (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie nie je opodstatnené.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolateľka netvrdila existenciu procesnej vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. V dovolaní namietala, že postupom odvolacieho súdu došlo k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť súd nižšieho stupňa, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žalovaná 1/ namietala, že k odňatiu jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) došlo tým, že odvolací súd dostatočne a riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie a jeho rozhodnutie je preto arbitrárne.

V tejto súvislosti dovolací súd dodáva, že na základe uznesenia občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu bol v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka“) ako judikát R 111/1998 uverejnený rozsudok najvyššieho súdu z 28. augusta 1997 sp. zn. 2 Cdo 5/1997, z ktorého vyplýva, že „konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) aj vtedy, ak odvolací súd svoj právny záver riadne neodôvodnil, takže jeho rozsudok zostal nepreskúmateľný“. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu je názor zaujatý v uvedenom judikáte plne opodstatnený aj v prejednávanej veci a dovolací súd ani v danom prípade nemá dôvod odkloniť sa od tohto názoru. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 30. januára 2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012 konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“. Ani v iných právnych veciach, v ktorých dovolací súd zotrval na aktuálnosti judikátu R 111/1998, nebolo zo strany

Ústavného súdu Slovenskej republiky konštatované porušenie ústavných práv (viď II. ÚS 110/2013, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, IV. ÚS 161/2012, I. ÚS 275/2012, I. ÚS 35/2013, I. ÚS 33/2013 a II. ÚS 45/2014).

Keďže dovolanie žalovanej 1/ je prípustné podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p., dovolací súd skúmal, či nie je dovolanie postihnuté inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Pokiaľ teda žalovaná 1/ vo svojom (prípustnom) dovolaní namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je riadne odôvodnené, v podstate namietala, že konanie je postihnuté vyššie uvedenou tzv. inou vadou konania.

Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia; zákonné požiadavky na odôvodnenie uznesení vyplývajú z § 167 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2 O.s.p. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Vada nedostatku dôvodov rozhodnutia sama osebe (pri inak správnom rozhodnutí) nemusí ale disponovať potrebnou ústavnoprávnou intenzitou smerujúcou k porušeniu označených práv (III. ÚS 228/06, I. ÚS 53/10, III. ÚS 99/08). Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom uviedol, prečo nie je za danej procesnej situácie prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 O.s.p. vhodným riešením situácie a naznačil tiež akým spôsobom by mal v danej veci súd prvého stupňa postupovať z hľadiska hospodárnosti konania, pričom zohľadnil aj stanoviská oboch procesných strán k prerokovávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu,

podstaty a zmyslu. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na závery vyplývajúce z uznesení ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03 a II. ÚS 78/05, podľa ktorých súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na všetky námietky alebo argumenty v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú určujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Za tohto stavu nemožno za opodstatnenú považovať námietku žalovanej 1/, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

Žalovaná 1/ v dovolaní uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. tvrdiac, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V danom prípade bol predmetom konania návrh na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia platí, že pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Vyššie citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlejšej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania

rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Odvolačí súd dovolaním napadnuté uznesenie správne založil na závere, že nie sú dané podmienky pre prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Správne pri tom vzal na zreteľ, že vyriešenie otázky vlastníckeho práva k pôvodnej parcele č. X. v katastrálnom území Č.Č. (z ktorej boli odčlenené novovytvorené parcely, ku ktorým sa žalobca A., s.r.o. Č.Č. v konaní sp. zn. 14 C 218/2008 domáha určenia vlastníctva), ktorá má byť samostatne riešená v inom súdnom konaní (Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14 C 218/2008), má význam z hľadiska vlastníckych nárokov uplatnených v oboch konaniach (t.j. v posudzovanej veci sp. zn. 14 C 31/2010 i vo veci sp. zn. 14 C 218/2008), môže byť riešená (prejudiciálne) v tomto konaní, pričom zohľadnil aj požiadavku účelnosti, rýchlosti a hospodárnosti konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade prichádza do úvahy iný, hospodárnejší prostriedok, a to spojenie veci v zmysle § 112 ods. 1 O.s.p., pretože týmto procesným postupom nebude zasiahnuté do práva žiadneho z účastníkov konania na zákonného sudcu, keďže obe konania (sp. zn. 14 C 218/2008 i sp. zn. 14 C 31/2010) sú prejednávané tou istou zákonnou sudkyňou, ide o tých istých účastníkov konania a nie je prekážkou, ak účastníci konania budú mať v jednotlivých konaniach rozdielne procesné postavenie.

So zreteľom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p. a ani ďalšie dovolacie dôvody uvádzané v dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.) nie sú dané, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej 1/ proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zamietol podľa § 243b ods. 1 O.s.p.

V dovolacom konaní (procesne) úspešným žalobkyniam 1/ až 5/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej 1/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5

O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. apríla 2015

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková